Lietas arhīva Nr. K77-1134-23/118
ECLI:LV:RPT:2023:0421.11096273716.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 21.aprīlī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Ilze Vanaga,
piedaloties prokurorei Smaidai Penderei,
aizstāvim Haraldam Narbutam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt, šādos apstākļos:

/pers. A/ līdz 2016.gada 9.decembrim plkst.01.42, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotos apstākļos, personīgai lietošanai bez realizācijas nolūka, neatļauti iegādājās no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas psihotropo vielu – 0,4310 g pulverveida vielu, kas satur 0,0647 g amfetamīnu. Norādīto prettiesiski iegādāto aizliegto sevišķi bīstamo psihotropo vielu – 0,0647 g amfetamīnu glabāja bikšu kreisās puses priekšējā kabatā polimēra materiāla maisiņā līdz 2016.gada 9.decembrim plkst.02.05, kad Rīgas reģiona pārvaldes Kurzemes iecirkņa darbinieki /adrese/, veicot /pers. A/ kratīšanu, atrada un izņēma psihotropo vielu – 0,0647 g amfetamīnu.

Tādējādi /pers. A/ nelikumīgi iegādājās un glabāja psihotropo vielu – 0,0647 g amfetamīnu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja. Apsūdzētais lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un aizstāvis uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot apsūdzētajam pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, kā arī pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to apsūdzētais /pers. A/ atzīstams par vainīgu un sodāms noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots: /pers. A/ dzimis /datums/(1.sējuma lietas 39.lapa), neprecējies, viens nepilngadīgs apgādājamais, ar pamatizglītību, pirms izdošanas no ārvalsts strādājis Zviedrijā, deklarētās dzīvesvietas nav. Apsūdzētais iepriekš sodīts:

1. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas (trīs noziedzīgi nodarījumi) ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 31 dienu. Spriedums spēkā stājies 2016.gada 24.maijā. 2016.gada 24.maijā atbrīvots no soda izciešanas sakarā ar pamatsoda ieskaitīšanu.

2. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 25.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam pieskaitīts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu piespriestais sods, nosakot galīgo sodu - īslaicīga brīvības atņemšana uz 31 dienu, piespiedu darbu uz 100 stundām, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Spriedums spēkā stājies 2016.gada 6.septembrī.

-Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 22.februāra lēmumu noteiktā soda neizciestā daļa 97 piespiedu darba stundas aizstātas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 24 dienām, probācijas uzraudzība uz 7 mēneši un 16 dienas aizstātas ar brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem 23 dienām. Lēmums spēkā stājies 2017.gada 14.martā.

1. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas (3 noziedzīgi nodarījumi), piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ievērojot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 22.februāra lēmumu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2017.gada 20.septembrī. Sods izciests 2017.gada 20.septembrī.

-Ar Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 4.septembra spriedumu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 14.jūnija spriedums atcelts daļā par /pers. A/ noteikto sodu, noteikts sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 15 dienām. Spriedums spēkā stājies 2017.gada 20.septembrī.

1. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 16.maija sprieduma pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 150 stundām. Spriedums spēkā stājies 2018.gada 29.maijā.

5. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pievienots sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 16.maija sprieduma, noteikts galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem, un piespiedu darbu uz 150 stundām.

- Ar Rīgas apgabaltiesas 2019.gada 20.augusta lēmumu atcelts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.decembra spriedums daļā par /pers. A/ noteikto sodu un, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz septiņiem mēnešiem un piespiedu darbu uz 150 stundām. Nolēmums spēkā stājies 2019.gada 17.septembrī.

6. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 9.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 15 dienām. Spriedums spēkā stājies 2019.gada 21.maijā. 2019.gada 28.maijā atbrīvots pēc soda izciešanas.

1. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 28.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīts sods, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 9.maija spriedumu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem 15 dienām. Spriedums spēkā stājies 2019.gada 23.augustā. Sods izciests 2019.gada 9.decembrī.

2. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 19.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 180.panta pirmās daļas, un 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2019.gada 30.augustā.

3. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 19.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2020.gada 9.martā. 2020.gada 18.aprīlī atbrīvots pēc soda izciešanas.

4. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 7.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2019.gada 18.oktobrī.

5. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2019.gada 22.novembrī. Sods izciests 2020.gada 14.janvārī.

6. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 2.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (2 noziedzīgi nodarījumi), piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro daļu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem 15 dienām. Spriedums spēkā stājies 2020.gada 28.aprīlī.

7. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 5.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pieskaitot sodus, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 7.oktobra spriedumu, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.oktobra spriedumu, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.decembra spriedumu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 1 gadu 8 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas un piespiedu darbu uz 150 stundām. Ar Rīgas apgabaltiesas 2020.gada 8.jūnija lēmumu spriedums atstāts negrozīts. Spriedums spēkā stājies 2020.gada 14.jūlijā.

- Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 7.jūnija lēmumu aizstāts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 5.decembra spriedumu un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2020.gada 8.jūnija lēmumu krimināllietā Nr.11091185616 noteiktais un neizciestais sods 150 piespiedu darba stundas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 7 dienām. Nolēmums spēkā stājies 2022.gada 25.jūnijā.

1. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 7.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2020.gada 18.septembrī. Sods izciests 2020.gada 15.decembrī.

2. Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 13.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2021.gada 5.janvārī.

3. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu daļēji pieskaitīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 7.septembra spriedumu piespriestais sods, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem. Ar Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 9.marta lēmumu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.decembra spriedums atstāts negrozīts. Spriedums spēkā stājies 2021.gada 26.maijā.

4. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 26.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (4 noziedzīgi nodarījumi), piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktais sods daļēji saskaitīts ar sodu, kas piespriests ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 13.novembra spriedumu, un noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2021.gada 11.maijā. Sods izciests 2021.gada 4.oktobrī.

5. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 17.maijā spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, noteikts galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2021.gada 28.maijā.

6. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 18.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts sods, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.decembra spriedumu, Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 26.marta spriedumu un Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 17.maija spriedumu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 2 gadiem. Spriedums spēkā stājies 2022.gada 5.aprīlī.

7. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 27.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2021.gada 14.decembrī.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu, likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās [..].

Uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi likumdevējs par Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas izdarītu noziedzīgu nodarījumu ir paredzējis

šādu sodu - sodīt ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Šobrīd esošajā likuma redakcijā Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcija paredz sodīt ar brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakot sodu ir piemērojams Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā paredzētais labvēlības princips, nosakot sodu, atbilstoši šobrīd spēkā esošai Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijai.

Lemjot jautājumu par /pers. A/ nosakāmo sodu, tiesa ņem vērā juridiskajā literatūrā paustās atziņas. Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un pārkāpēja interesēm. Visu iesaistīto pušu interešu ievērošana ir svarīgs priekšnosacījums efektīvai krimināLsodu politikai. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tiesiskais instruments, kas var mazināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās sāpes un ciešanas, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas (sk. Judins A. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista Vārds, 19.03.2013., Nr. 11 (762)).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma (par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā) 4.punktā teikts, ka analizējot noziedzīga nodarījuma raksturu, tiesām jāvērtē konkrētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļi, to vidū noziedzīga nodarījuma izdarīšanas veids, laiks, vieta, paņēmieni, vainīgā motivācija, personas loma noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nodarījuma realizācijas stadija un iemesli, kas nav ļāvuši to izdarīt līdz galam, kvalificējošie apstākļi, vainīgo personu raksturojošie dati (sk. http://www.at.gov.lv).

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret vispārējo sabiedrisko drošību psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm.

Turklāt /pers. A/ šajā lietā jaunu noziegumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas par analoģiska nozieguma izdarīšanu.

Minētais liecina par to, ka /pers. A/ darbībām nav gadījuma raksturs un iepriekš piespriestais sods nav sasniedzis savu mērķi, proti, /pers. A/ nav labojies un atturējies no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesas ieskatā, apsūdzētais samērā vieglprātīgi izturas pret likumu ievērošanu, neanalizē pieļautās kļūdas un apzināti tās atkārtoja, nemaz necenšoties izdarīt kādus objektīvus secinājumus. Tieši pretēji, apsūdzētais turpinājis atklāti ignorēt sabiedrībā pastāvošās vispārsaistošās uzvedības normas, ko reāli apstiprina lietā konstatētais soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Izvērtējusi Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda veida kritērijus un nosakāmā soda veida atbilstību Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim, tiesa atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Vienlaikus bez ievērības tiesa neatstāj apsūdzētā tiesas izmeklēšanā pausto nožēlu un paškritisko attieksmi pret izdarīto, taču tajā pašā laikā atzīst, ka minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt kādu priekšrocību pie soda noteikšanas, jo ir objektīvi konstatējams, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī apsūdzētā psihiskās darbības procesi nebija skarti un noziegumu izdarīšana bija /pers. A/ brīvas gribas izpausme.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst apsūdzētā savas vainas atzīšanu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot brīvības atņemšanas soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatēto atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, un uzskata, ka /pers. A/ par Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas izdarīto noziedzīgo nodarījumu sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem.

Krimināllikuma 49.[1]panta pirmā daļa nosaka, ka, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var:

1) šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt;

2) noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā;

3) noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Kriminālprocess par līdz 2016.gada 9.decembrim izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas uzsākts 2016.gada 9.decembrī, 2021.gada 17.maijā pieņemts lēmums par kriminālprocesa nodošanu prokuroram kriminālvajāšanas uzsākšanai. Lieta tiesā nodota 2021.gada 14.jūnijā.

Novērtējot iepriekš izklāstīto, tiesa secina, ka lietā, kas nav atzīstama par sarežģītu, apjomīgu un ar lielu skaitu paveikto procesuālo darbību, kriminālprocess par līdz 2016.gada 9.decembrim izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas tikai vairāk kā pēc nepilniem pieciem gadiem, nodots tiesai, līdz ar to kriminālprocesa pabeigšana nav atzīstama par saprātīgu Kriminālprocesa likuma 14.panta izpratnē.

Ievērojot iepriekš minēto, ir konstatējams priekšnoteikums Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta piemērošanai. Minētajā pantā norādītas tiesiskās sekas, kas var iestāties, konstatējot saprātīga termiņa pārkāpumu. Ņemot vērā pārkāpuma raksturu, tiesa uzskata par iespējamu noteikt apsūdzētajam kompensāciju – ar spriedumu noteikto brīvības atņemšanas soda mīkstināšanu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas par vienu mēnesi, nosakot sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz diviem mēnešiem.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa noteic, ka tiesa nosaka galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ja pēc sprieduma (..) spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma (..) spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitot sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma (..).

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais jaunu noziedzīgu nodarījumu šajā lietā izdarīja līdz 2016.gada 9.decembrim, proti, pirms Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 18.jūnija sprieduma stāšanās spēkā, tādējādi tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas prasībām, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, ņemot vērā apsūdzētā personību raksturojošās ziņas un soda mērķi, lai /pers. A/ turpmāk pildītu likumus un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms ārvalstī apcietinājumā pavadītais laiks šajā kriminālprocesā no 2023.gada 7.janvāra līdz 2023.gada 8.februārim un apcietinājumā pavadītais laiks Latvijas Republikā no 2023.gada 9.februāra līdz 2023.gada 21.aprīlim un aizturēšana pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 18.jūnija sprieduma no 2019.gada 20.janvāra līdz

2019.gada 22.janvārim, aizturēšanas un apcietinājuma laiks, kā arī izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.decembra sprieduma un Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 26.marta sprieduma no 2017.gada 11.decembra līdz 2017.gada 13.decembrim, no 2020.gada 29.jūlija līdz 2020.gada 31.jūlijam, no 2020.gada 4.augusta līdz 2020.gada 5.augustam (viena diena), no 2020.gada 11.augusta līdz 2020.gada 12.augustam, no 2020.gada 10.septembra līdz 2020.gada 11.septembrim (viena diena), no 2020.gada 18.septembra līdz 2020.gada 19.septembrim (viena diena), no 2020.gada 22.septembra līdz 2020.gada 24.septembrim, no 2020.gada 16.oktobra līdz 2021.gada 3.martam un no 2021.gada 12.jūnija līdz 2021.gada 18.jūnijam.

Tā kā apsūdzētais iepriekš izvairījās no tiesas izmeklēšanas, /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts.

Apsūdzētā aizstāvību pirmās instances tiesā īstenoja valsts aizstāvis zvērināts advokāts Haralds Narbuts, par ko no valsts budžeta līdzekļiem kopumā jāizmaksā 160 *euro*, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, šie procesuālie izdevumi pilnā apmērā piedzenami no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta procesuālos izdevumus, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas nodošanu Latvijas Republikai, 1710,92 euro (viens tūkstotis septiņi simti desmit euro 92 centu) apmērā, ir piedzenami no /pers. A/.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, tiesa uzskata, ka iepakojuma materiāla maisiņi, kuros atradās psihotropā viela, iepakota aploksnē, aizlīmēta ar drošības uzlīmi K12010678, kas glabājas pie lietas materiāliem, iznīcināmi pēc sprieduma spēkā stāšanās. Psihotropās vielas - 0,4310 g amfetamīnu saturošas vielas (0,20 g atlikums pēc ekspertīzes), kas iepakotas aploksnē ar drošības uzlīmi G15-0356485, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifa ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.17.-35. – iznīcināmas pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot piespriesto sodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 18.jūnija sprieduma krimināllietā Nr.11096199018, un /pers. A/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt ārvalstī apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā no 2023.gada 7.janvāra līdz 2023.gada 8.februārim un apcietinājumā pavadīto laiku Latvijas Republikā no 2023.gada 9.februāra līdz 2023.gada 21.aprīlim un aizturēšanu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 18.jūnija sprieduma no 2019.gada 20.janvāra līdz 2019.gada 22.janvārim, aizturēšanas un apcietinājuma laiku, kā arī izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 14.decembra sprieduma un Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 26.marta sprieduma no 2017.gada 11.decembra līdz 2017.gada 13.decembrim, no 2020.gada 29.jūlija līdz 2020.gada 31.jūlijam, no 2020.gada 4.augusta līdz 2020.gada 5.augustam (viena diena), no 2020.gada 11.augusta līdz 2020.gada 12.augustam, no 2020.gada 10.septembra līdz 2020.gada 11.septembrim (viena diena), no 2020.gada 18.septembra līdz 2020.gada 19.septembrim (viena diena), no 2020.gada 22.septembra līdz 2020.gada 24.septembrim, no 2020.gada 16.oktobra līdz 2021.gada 3.martam un no 2021.gada 12.jūnija līdz 2021.gada 18.jūnijam.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – /pers. A/ atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 160 *euro* (viens simts sešdesmit *euro*) par zvērināta advokāta Haralda Narbuta īstenoto aizstāvību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus personas un krimināllietas identificēšanai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas nodošanu Latvijas Republikai, 1710,92 *euro* (viens tūkstotis septiņi simti desmit *euro* 92 centu) apmērā, nosakot termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs: Valsts kase, Reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV28TREL1060141011200, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: procesuālo (konvojēšanas) izdevumu atlīdzināšana, komandējuma pieteikumi Nr.33/2023/ĀK un 34/2023/ĀK.

Lietiskos pierādījumus – iepakojuma materiāla maisiņus, kuros atradās psihotropā viela, iepakota aploksnē, aizlīmēta ar drošības uzlīmi K12010678, kas glabājas pie lietas materiāliem, iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus – psihotropās vielas - 0,4310 g amfetamīnu saturošas vielas (0,20 g atlikums pēc ekspertīzes), kas iepakotas aploksnē ar drošības uzlīmi G15-0356485, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifa ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.17.-35. – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2023.gada 22.maija.

Tiesnese I.Vanaga